

[Bomhoff.]

I Henhold til § 1 nedsættes et Fragtnævn paa 8 Medlemmer, en af Kongen udnævnt Formand og 7 Medlemmer, der udnævnes af Ministeren efter Indstilling af Dansk Dampskibsrederiforening. Det er altsaa et Nævn; der udgaar af det private Erhvervsliv og fungerer under nationalt Ansvar. Sejlskibsrederiforeningen udpeger ikke noget Medlem. Det er forstaaeligt i Betragtning af den stedfundne skibstekniske Udvikling fra Sejl til Damp.

Fragtnævnet faar en særdeles omfattende Bemyndigelse, og anderledes kan det næppe være i et Land, der som Danmark er vitalt interesseret i Tilførsler ad Søvejen. Fragtnævnet skal medvirke til at fremskaffe de for Landets Forsyning nødvendige Varer, som det hedder i Lovforslaget, paa bedste og billigste Maade og skal føre Tilsyn med Skibsfartens Udvikling og Fragtforholdene i det hele taget. Det kan desuden virke organisatorisk i Redernes Interesse ved efter Omstændighederne at medvirke til Ordningen af Befragtningsforhold. Der kan forekomme saa mangartede Tilfælde, at Lovens Udtryk nødvendigvis maa formes med en vis Forsigtighed.

Fragtnævnet maa gennem Indberetninger sikre sig et Billede af hele Skibstrafikken, herunder de enkelte Skibes Bevægelser, og sigtende hertil faar Rederne Indberetningspligt. Dette findes i § 3. Det kan være nødvendigt for Nævnet at dirigere Skibe til bestemte Rejser, idet det udtrykkeligt forudsættes, at Fragtraterne holdes paa det Niveau, der til enhver Tid maa anses for at være det almindelige.

Nævnet kan skaffe sig alle fornødne Oplysninger, og til Gengæld — det er i § 5 — bemyndiges Ministeren til at paabyde Hemmeligholdelse af Oplysningerne. Man maa gaa ud fra som givet, at de Mænd, der indvælges i Nævnet, ikke misbruger deres Indsigt til egen Fordel, bl. a. fordi Udpegningen af dem sker efter organisationsmæssig Indstilling, men naturligvis maa der ikke publiceres Oplysninger, der direkte eller indirekte kan være til Skade for det enkelte, ansvarligt arbejdende Firmas naturlige erhvervmæssige Interesser.

§ 6 omtaler Forholdet til Udlandets Skibstrafik. Ministeren kan forbyde Salg af Skibe til Udlandet og, hvad der ikke er mindst vigtigt, fastsætte særlige Regler med Hensyn til Udstedelse af dansk Nationalitetscertifikat. Han kan endvidere bestemme, at Forsikringssummer for forliste Skibe skal anvendes til Anskaffelse af nye Skibe i Stedet for de tabte.

Dansk Skibsfarts Historie under Verdenskrigen var et meget stort Kapitel, der indeholdt baade godt og ondt. Det er af overordentlig Betydning for os, at den forhaandenværende Tonnage staar i et rimeligt Forhold til Fragtbehovet, saa Fragttaksterne ikke skal gaa op i urimelige Højder til Skade for den almindelige Befolkning, hvis Købekraft ikke er for stor. Fragtfordyrelse kan betyde Varefordyrelse. Det maa endvidere erindres, at Skibsmandskaberne bragte Ofre under Verdenskrigen. Søens Arbejdere udfører under Krigsforhold et enervende og farligt Arbejde, som fortjener særlig Hensyntagen. Da det kan forventes, at der opstaar Vanskeligheder med Hensyn til at bemane Skibene forskriftsmæssigt, faar Ministeren efter § 7 Bemyndigelse til at foretage Afgivelser fra Søneringsloven, ligesom han kan fastsætte særlige Regler vedrørende Bemandingen. Jeg udtaler over for den højtærede Minister Ønsket om, at samtlige interesserede Organisationer tages med paa Raad ved Udformningen af disse Regler.

Jeg kan tænke mig, at der i Anledning af § 10 vil opstaa Spørgsmaal om Tidsbegrænsning. Jeg vil da tillade mig at henstille til den højtærede Handelsminister, at Lovens Varighed begrænses til f. Eks. Udgangen af 1940 eller en anden Dato, som Ministeren maatte bestemme.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtigst mulig Gennemførelse, idet jeg udtaler Haabet om, at denne Lovgivning, saafremt Krigssituationen udfolder sig, maa blive administreret i sand national Aand og med ægte Medborgersind til Gavn for Søens Arbejdere og dansk Skibsfart og til Gavn for Landet og dets Befolkning.

Duborg: Det foreliggende Lovforslag er skabt af den nuværende kritiske Situation, og vi benægter ikke, at en Lovgivning paa dette Omraade kan være paakrævet. Jeg finder ikke Anledning til at gaa ret dybt ind paa Forslaget, der i Princippet er ret nøje i Overensstemmelse med den Lovgivning, vi havde i Krigstiden 1914—18. Der er dog to Omraader, hvor jeg meget gerne vil henstille til Ministeren at foretage en Ændring — ikke nogen dybtgaaende Ændring — i det foreliggende Lovforslag. I § 1 har man i Modsætning til den tidligere Lovgivning ophævet de to Nævne, henholdsvis for Dampskibe og Sejlskibe. Det kan der sikkert været noget, der taler for, idet Skibsudviklingen siden den Tid har foranlediget, at hele Sejlskibsforretningen er meget mindre nu end dengang; men det